

13.4. 2025, květná neděle

Introit: Rozjásej se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. (Zach 9,9)

Píseň: 105 (sloky 1-3;6) *Kdo ochrany Nejvyššího* (Žalm 91)

Modlitba:

Pane Bože,

chválíme tě, zpíváme, děkujeme. Kdysi na počátku jsi stvořil vesmír, nebe, skály, vodu, kytky,... a pak i člověka. Dal jsi vzniknout hmotě i času. Od tebe je přítomnost, která se postupně stává minulostí. Od tebe je život, dýchání, proměna. Jsme součástí tvého tvoření, žijeme z tvé milosti, z tvého ducha. Od rána do večera, od narození do smrti o nás víš, tví andělé nás chrání od zlého. Děkujeme...

Ty, Bože nebe i nekonečna, máš cit pro maličké, slabé. Nepřehlédneš bolest, nepřeslechnes pláč.

Bože, utěšiteli, dávej se poznat, nastavuj zrcadlo.

Odpusť, když my jsme necitliví. Napravuj nás. Připomínej nám dobré. Amen.

Čtení: Mt 21,1-9 vjezd do Jeruzaléma

Píseň: 529 *Na oslátku malém*

Text: Mt 6,13 **Nevydej nás v pokušení.**

Kázání: **1. Květná neděle**

Dnes je květná neděle, četli jsme příběh o Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma. Ježíše vítali jako krále. Nadšení, rozprostřené pláště, ratolesti, radost, volání hosana. (Volání „hosanna“ může zde mít původní význam „vysvobod', zachraň, zachovej“, i přenesený „sláva“).

Lidé vítají krále, svítla jim naděje na změnu, naděje, že skončí nadvláda Římanů.

„...Ježíši! Bude to k dobru nám všem, celému utlačovanému národu...“, „určitě to tak cítí nemalá část vítajícího zástupu.

Ježíš ale ví, že tohle není jeho cesta. (Říká se, že cesta do pekel je lemována dobrými úmysly.)

O něco později podobnou výčitku vyjadřuje lotr na kříži, ten od Ježíše vlevo. „Jestli máš moc, jestli jsi tím, za koho ses vydával, udělej zázrak. Tolik lidí v tebe doufalo...“ Ježíš ale zázrak neudělal. Aspoň ne takový, jaký by chtěl vidět lotr nebo pár dnů předtím jásající dav.

Je květná neděle, Ježíš vjíždí do Jeruzaléma na oslátku, vítají ho jako krále – a on je král, ale jeho kralování je jiné, než lidi čekají.

Jedno z těžko odolatelných pokušení je pokušení moci, resp. pokušení moc zneužít ve vlastní prospěch. Však už v začátku Ježíšovy činnosti, hned po křtu, to ďábel s Ježíšem zkoušel. Všechno ti bude patřit... Ne, ne, ne. Třikrát Ježíš pokušení odolal.

Jaké je z toho poučení: Modleme se za mocné, aby je moc neomámila. Modleme se, budme bdělí, ostrážiti, abychom se sami nenechali vidinou moci oslepit a abychom různé moci, které máme (a každý nějakou moc máme) nezneužili.

2. Jít svou cestou.

Uhni se stranou, ztratíš jen chvíli, vedlejší cestou spíš dojdeš k cíli... (Píseň Srdce čisté – Svítá 349)

To je další pokušení. Pokušení uhnout, jít svou cestou, jít snazší cestou. Být svým pánem. Neohlížet se, nebrat ohledy. Na Boha, na druhé, na budoucnost, na svět, přírodu.

Proč den si dělat zbytečně perný, nezkusit všeho a proč být věrný, ber život lehce, láska je hravá, oddej se chvílce...

Refrénem písně je prosba o čisté srdce a obnovu přímého ducha. Prosba, abychom šli dobrou cestou, abychom se měli chuť a sílu vrátit, když z cesty scházíme. Jak se to zpívá v jiné písni: *Ať se hříchem nevydším a napravit jej umím včas.*

3. Ranní modlitba.

Prosba o odpuštění hříchů (předchozí prosba modlitby Páně) se týkala „včerejška“. Je to večerní prosba, ohlídím se za uplynulým dnem, reflektuji to povedené i nepovedené. A prosím o odpuštění. I si uvědomuji a odhodlávám se, že odpustím těm, kdo mi v daném dni (čase) ublížili.

Prosba, o které mluvíme dnes, „nevydej...“ se týká toho, co je přede mnou, zítřka, budoucnosti. Nebo jinak, je to prosba ranní. Vstávám a prosím, aby ten den přede mnou byl dobrý. Aby se mi pokušení vyhnula, abych se jim dokázala vyhnout já, nebo – když už se v nich octnu, abych to „ustála“. Odolala.

Když ráno vstávám, mám před sebou nový den, otevírám sešit na nové stránce. Přitom přemýšlím: Jak bude den naplněn? Neproteče mi mezi prsty naprázdno? Je toho dost, co si žádá mou pozornost, čas, myšlenky. Čemu se věnovat, jaké zprávy sledovat, jak odlišit pravdu a lež, jak se nenechat manipulovat.

Moderní je slovo prokrastinace. Podle wikipedie to je: „výrazná a chronická tendence odkládat plnění (většinou administrativních či psychicky náročných) povinností a úkolů (zejména těch nepříjemných) na pozdější dobu. Může představovat rizikový fenomén pro duševní [zdraví](#)... Dnešní doba plná moderních technologií s sebou nese i nebezpečí prokrastinace v rámci chytrých zařízení, která nosíme stále u sebe. Uživatel je tak vystaven neustálému pokušení „ztrácet“ čas pomocí aplikací, které jsou takto i záměrně postavené, kdy za zmínku stojí především [sociální sítě](#) a hry...“

Nemusím se ráno modlit za to, aby mi Pán Bůh vypnul telefon. Mohu ale – třeba právě prosbou o nevydání do pokušení - prosit o sílu být vědomě přítomen v tom, co budu dnešní den prožívat a dělat.

4. Je to prostor.

V češtině je v této prosbě modlitby Páně slovo „neuved’...“ (var. k „nevydej“) Co se tím vyjadřuje? Jako že nás Pán Bůh vede, chce vést do pokušení? - Nevím, možná někdy ano. Na některých místech v Bibli čteme, že Pán Bůh člověka zkouší.

Zajímavé je, že sloveso, které překládáme vést nebo vydat, označuje něco prostorového. „eisferein - učinit, že někdo nebo něco je přeneseno z jednoho místa na druhé“ Jako by pokušení byl nějaký nebezpečný prostor. Místo, kde musíme být ostražití, bdělí.

Ježíš své učedníky vedl do Getsemane, kam se šel modlit před tím, než byl zatčen. Zde je žádá, aby byli s ním a bděli. Ježíš s sebou bere své nejbližší, ví, že pro něj i pro ně nastává těžký čas. Říká jim: *Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé.* (Mt 26,41)

Těžkým chvílím a nejen chvílím, těžkým časům, obdobím se většina z nás nevyhne. Prostě přijdou, jsme do nich hozeni nebo postaveni (jako do arény) a máme se nějak chovat. Těžké časy souvisí často s pokušením. Utéct, usnout, strčit hlavu do písku, nepřemýšlet. Svalit starost a řešení na druhé, „umýt si ruce“ (jako to udělal Pilát, když se nechtěl zasadit o propuštění Ježíše, ale zároveň na jeho smrti nechtěl nést vinu). *Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé.* (Mt 26,41) vyzýval Ježíš učedníky v Getsemane, je to výzva i pro nás, když procházíme těžkým obdobím.

Pane Bože, někdy je život těžký a cesty ke zjednodušení jsou lákavé. Prosíme, buď s námi a ukazuj, čeho se držet. Dávej nám aspoň zdálky nahlédnout tvoje království. Amen.

Píseň: 165 *Temnou divnou mlhou bloudím sem a tam* (Žalm 130)

Ohlášky; Píseň: 581 *Stvoř srdce čisté*

Přímlovná modlitba, Otče náš

Poslání: ⁴⁰ Potom přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: "To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? ⁴¹ *Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé.*" (Mat 26:40-41 CEP)

Požehnání: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. (Jan 3,16-17)

Píseň: 302 *Mocný Bože, při Kristovu*